

Vi eier skogene

T: Hans Børli | M: Erik Lukashaugen

Jeg har aldri eid et tre.
Ingen av mitt folk
har noensinne eid et tre –
skjønt slektens livs-sti slynget seg
over århundrers blå høgder
av skog.

Skog i storm,
skog i stille –
skog, skog, skog,
alle år.

Mitt folk
var alltid et fattig folk.
Alltid.
Barn av livets
harde jernnetter.

Fremmede menn eier trærne,
og jorda,
steinrøys-jorda
som mine fedre ryddet
i lyset fra månens løkt.

Fremmede menn
med glatte ansikter
og pene hender
og bilen alltid ventende
utafor døra.

Ingen av mitt folk
har noensinne eid et tre.
Likevel eier vi skogene
med blodets røde rett.

Rike mann,
du med bil og bankbok
og aksjer i Borregaard:
du kan kjøpe tusen mål
skog og tusen mål til,
men solefallet kan du ikke kjøpe
og ikke suset av vinden
og ikke gleden ved å gå heim-
over
når røslyngen blømmer langs
stien –

Nei, *vi* eier skogene,
slik barnet eier si mor.